

Už dlouho... Depuis longtemps...

Ivana Fitznerová přichází na český hudební trh se třetím jazzovým, česko-francouzským albem, které je výjimečné už tím, že Fitznerová nejen složila všechny skladby sama, ale je také autorkou sofistikovaných a nápaditých aranží, v pěti případech též textů písní, a nakonec je i jejich pěveckou interpretkou.

text: TOMÁŠ VYSTRČIL, PUBLICISTA

Jakkoli Ivana Fitznerová není avantgardní jazzovou průkopnicí v přímočarém smyslu bourání forem, vkládá do jednotlivých písní o to více skladatelské invence, čerpá mimo jiné i z poučenosti klasickou hudbou, které se věnovala nejen teoreticky, ale též skladatelsky. Autorka nesází na krátkodobý efekt a emoce, ale zachází vědomě s hudebním jazykem, což ocení i náročnější posluchač.

Přesto působí jednotlivé písně lehce, až jaksi samozřejmě. I při účasti jedenácti hudebníků, včetně saxofonu, trubky, flétny, violoncella či brazilských perkusí, je celkové vyznění alba spíše komorní a nevtíravé. Hudba plyne uvolněně, hráči si nekonkurují, vedou soustředěný dialog a je zde i dostatečná plocha pro sólové výkony, z nichž je třeba na prvním místě vyzdvihnout klavír Jardy Wagnera, kytaru Patrika Henela, saxofon Davida Fárka a trubku Petra Harmáčka.

Fitznerová charakterizuje svou hudbu jako moderní fusion, bezesporu je zde citelný vliv latinskoamerické hudby (bossanova Úsvit s malíři, Zrcadlo), kterou podává zpěvačka dynamicky, ale zároveň křehce. Jemnost až do úplného šepotu se potom objevuje v jazzových šansonech, kde se také nejlépe uplatňuje mazlivý zpěvaččin hlas (Dřevěná panenka, Už dlouho), který je spíše z rodu Flory Purim či Stacey Kent, než mohutných jazzových hlasů typu Elly Fitzgerald.

Album Ivany Fitznerové by se dalo asi nejlépe charakterizovat jako hladivé, konejšivé a příjemně plynoucí, jsou zde ale obsaženy i energicky tepající latiny. Je to ve všech ohledech kvalitní hudba mladé, leč skladatelsky i interpretačně vyspělé autorky, prezentovaná kromě jiného i v krystalicky čistém a kompaktním zvuku

nahrávky, a to není v české kotlině jev běžný.

Album bylo natočené ve studiu Harryton, mix, master a zvukovou režii provedl Tomáš Harant. Booklet zdařile dotváří celkový dojem z hudby a fotograficky i graficky je dílem Barbory Kuklíkové. Pokřtěno bylo 2.6. v Jazz Docku, v červnu se stalo albem týdne ve stejnojmenném pořadu na ČR Vltava, je distribuováno také vydavatelstvím ARTA a digitálně vydané na www.supraphonline.cz. Vychází díky podpoře projektu Partnerství OSA. /

// Album Ivany Fitznerové by se dalo asi nejlépe charakterizovat jako hladivé, konejšivé a příjemně plynoucí.